

сжщитѣ сили. Съ своитѣ мисли, чувства и постѣпки, човѣкъ сжщо така се намира подѣ влиянието на тия сили. Ето защо, не е въпросъ да избѣгвате влиянието на еднитѣ сили за смѣтка на другитѣ, но трѣбва да ги уравновесявате. Човѣкъ не може и не трѣбва да бжде нито абсолютно добъръ, нито абсолютно зълъ. — Защо? — Защото абсолютното добро подразбира абсолютно разширяване. Невъзможно е човѣкъ постоянно да се разширява и расте. Абсолютното зло пъкъ подразбира абсолютно смаяване, свиване, въ което нѣщата се разпадатъ, гниятъ и рушатъ. Невъзможно е човѣкъ да се смаява постоянно. Двата процеса трѣбва взаимно да се уравновесяватъ.

Какво представятъ доброто и злото? Тѣ сж резултатъ на сили, по-горни отъ тѣхъ, които работятъ задъ тѣхъ. Тѣй щото, когато искате да изучавате доброто и злото, не се занимавайте съ тѣхнитѣ външни прояви, но спрете вниманието си върху силитѣ, които се криятъ задъ тѣхъ. Запримѣръ, сиромашията е отрицателна сила въ природата, а богатството — положителна. Задъ тия сили се крие нѣщо велико. Ако знае, какъ да постѣпва съ сиромашията, човѣкъ ще види въ лицето ѝ голѣмъ банкеръ, който разполага съ милиарди. Човѣкъ трѣбва да знае, какъ да отвори сърдцето му. Ако сиромашѣтъ излѣзе срещу сиромашията съ засмѣно лице и съ съзнание, че не е беденъ, сиромашията ще му открие богатството си и ще го благослови. Сиромашията е мечка, която